

Avrupa'da Değişim için Hep Birlikte

21. Yüzyıl Avrupa'sının barışa, demokrasiye, sosyal adalete ve dayanışmaya ihtiyacı var!

2009 Avrupa Parlamentosu seçimleri için Avrupa Sol Partisi Bildirgesi

I.

Haziran 2009'daki Avrupa Parlamentosu seçimleri Avrupa Birliği'nin (AB) kurumlarını değiştirmek ve Avrupa için yeni bir bakış açısı geliştirmek yolunda bir fırsat olacak. Her geçen gün büyüyen mali, ekonomik ve sosyal bir krizle, tüm sistemin kriziyle karşı karşıyayız. Bu kriz dünya nüfusunun besin, enerji ve çevre konularında yaşadığı sorunları daha da artırıyor. Cinsiyet ayrımcılığını derinleştiriyor. Aslında, bu kriz tüm Avrupa ve dünya halklarının hayatını etkiliyor.

Avrupa Birliği içinde her yerde bu şok korkunç boyutlarda. Krizin nedeni ise, politik ve ekonomik alanda etkili olan sorumsuz seçkinlerin iteklemesiyle küreselleşen yıkıcı neo-liberal kapitalizm. Bu sorumsuzluğun bedeli halklar tarafından ödenmek zorunda kalınacak. Bunlar barışı, uluslararası güvenliği ve birarada yaşamı tehlikeye atıyor. Dünya, bu küresel krize Birleşik Devletlerin, özellikle Bush yönetiminin hegemonik politikası tarafından sürüklendi.

Kriz bir kere daha her türlü devlet kontrolü ve müdahalesinden azade olan mali piyasanın büyük oyuncularının karlarını maksimize eden neoliberal küreselleşmenin dünya çapındaki başarısızlığını gözler önüne seriyor. Politikalar, devletler ve tüm toplumlar denetimsiz mali piyasalara bağlı kılındı. Sonuç açık: demokrasi eksikliği ve refah devletinin sonu. Gelişmiş ülkelerin hükümetleri tarafından uygulanan deflasyonist önlemlerin sonucu olan düşük ücret ve güvencesiz iş politikaları mali sistemi ve kredi sistemini risk altına soktu. Hükümetler, AB kurumları ve IMF, Dünya Bankası, DTÖ gibi dünya ekonomik yapıları özelleştirmeyi ve kural dışılaşmayı dayattılar. Sonuç olarak, AB anlaşmalarının neo-liberal temelleri, özellikle sermayenin kontrolsüz dolaşımı, kamu hizmetlerinin serbestleştirilmesi ve özelleştirilmesi ve Avrupa Merkez Bankası'nın tüzüğü ve görevini belirleyen "serbest rekabete dayalı açık piyasa" fikri sorgulanmaya başlandı.

Kapitalizmin kalbine darbe indiren bu tarihi kriz, bizi halkların direnişine katkıda bulunmaya ve Avrupa'da değişim için yeni bir bakış açısı geliştirmeye davet ediyor. Avrupa Sol Partisi (ASP) bu krizden tek çıkış yolunun demokratik ve sosyal bir Avrupa için savaşıyor. Lizbon ve Avrupa Anayasal Antlaşmalarına İrlandalıların, Fransızların ve Hollandalıların "Hayır" demesi Avrupa'da artan sayıda insanın Avrupa Birliği'nin demokratik ve sosyal olmayan politikalarına katılmadığını gösterdi. AB'nin kendilerini ilgilendirmeyen uzak ve anlaşılabilir bir yapı olduğuna, umutlarını ve güncel durumlarını görmezden geldiğine inanıyorlar.

Lizbon antlaşmasına "Hayır"ımızı yineliyoruz. Halkın isteklerinin bu demokratik ifadesi, ulusal parlamentolar, Avrupa parlamentosu ve halkın etkin katılımına dayanacak yeni bir demokratik süreç oluşturularak saygıyla karşılanmalıdır. Demokratik katılım ve parlamentoların etkinliği, imza kampanyaları, ortak karara dayalı genişleme ve ulusal parlamentolarla Avrupa Parlamentosu arasındaki ilişkiler normlarıyla güçlendirilmelidir. AB yurttaşları Lizbon Antlaşmasının alternatiflerini tartışmalı ve karar vermeli.

Avrupa Birliği, Avrupa halkının yaşamlarına müdahale ediyor. Maastricht Antlaşması'ndan 15 yıl sonra neo-liberal yönelimler etkili: Avrupa nüfusunun çoğunluğunun yaşam ve çalışma koşulları hızla

kötüleştirdi; daha uzun çalışma saatleri, daha uzun çalışma yaşamı, yetersiz ücretler, artan uzun dönemli ve genç işsizler, geçici istihdam ve ücretsiz stajyerlik skandal gerçeklikler haline geldi. Kamu hizmetleri genel olarak karlar için kullanıldı. Bu sorunlara ek olarak psikolojik ve fiziksel baskılar, hastalıklar, korku, dayanışma yoksunluğu ve toplumun zayıf kesimlerine uygulanan şiddet arttı. AB göçmen politikası ve Avrupa Birliği ve üye ülkelerdeki göçmenlerin durumu bunu dramatik bir şekilde yansıtıyor. Diğer yandan karlar korkunç derecede yükseldi: yöneticiler eylemleri olumsuz sonuçlar getirirse dahi astronomik ücretler aldılar. Artık zengin daha zengin ve yoksul daha yoksul. Kafkasya'daki çatışmalara, Kosova'daki gelişmelere, Birleşik Devletlerle Doğu Avrupa'da ABD askeri üsleri kurulması için yapılan karşılıklı anlaşmalara, devam eden silahlanma yarışına bakarsak, AB'nin uluslararası hukuka saygı göstermesi ve tüm anlaşmazlıklar için politik çözüm bulma çabası göstermesi önemli olacaktır. AB'nin NATO bağlantılı olarak askerileştirilen dış politikası mutlaka barışa, diyaloga ve uluslararası işbirliğine dayanan alternatif bir güvenlik anlayışıyla değiştirilmelidir. Birçok insan AB politikalarından hayal kırıklığına uğradı ve uzaklaşmaya başladı. Yine de diğerleri işleri ve sosyal güvenlik için, kamu hizmetleri ve politikaya karar verme ve uygulama süreçlerine katılım hakkı için mücadele ediyorlar. Politik, sosyal ve bireysel hakları için ve AB'de yaşayan herkesin insan hakkına saygı için savaşıyorlar. İnsanlar cinsiyet eşitliği, demokrasi, adalet ve tüm insanların onurlu bir şekilde dayanışma içinde bir arada yaşama hakkı için çabalyorlar.

AB her zamankinden keskin bir yol ayrımında:

AB ülkeleri ya mali, güvenlik, besin ve enerji krizlerini derinleştiren kapitalist politikalarına devam edecekler ya da

AB; sürdürülebilir kalkınma ve sosyal adalet, barış ve karşılıklı iş birliğinin, kadın-erkek eşitliğinin, demokratik katılımın ve dayanışmanın, antifaşizmin, ırkçılık karşıtlığının, sivil özgürlüklerin ve insan haklarının genel uygulama haline geldiği bir bölge olacaktır.

Seçim halkın elinde.

Teslimiyetin ve çekimserliğin üstesinden gelebilmek için söylüyoruz: Alternatifler vardır. Ulusal ve Avrupa çapında politikalar değiştirilebilir ve değiştirilmelidir. Avrupa Sol Partisi, bu Avrupa'nın, ekonomileri sosyal ve ekolojik olarak sürdürülebilir, feminist ve demokrasi ve dayanışma temellerinde gelişen bir Avrupa olmasını talep ediyor. Bu sosyal ve politik güçler arasında yeni bir sinerji gerektiriyor. Bu da, yeni fikirler, girişimler ve politik aktörlerin ve demokratik güçlerin, sendikaların ve sosyal hareketlerin ve sivil toplumun temsilcilerinin sıkı çalışmasını gerektiriyor. Hem sokakta hem de parlamentolarda ortak mücadele yoluyla alternatifler yaratmak mümkündür. Barış yanlısı, savaş karşıtı hareketlere, küreselleşme karşıtı hareketlere, yaşamın güvencesizleştirilmesine direnenlere, işçilerin, kadınları ve gençlerin mücadelelerine katılıyoruz. Diğer sosyalist, komünist ve İskandinav Yeşil-sol partilerin temsilcileriyle Avrupa Parlamentosunda GUE/NGL grubu içinde başarılı işbirlikleri gerçekleştirdik. Bu grubun çoğulcu yapısı sol muhalefetin yaratıcı gücünü 2004-2009 yılları arasında artırdı. Yeni seçilecek Avrupa Parlamentosu'nda bu deneyimin daha da geliştirilmesini istiyoruz.

Yaşanan kriz ışığında, Avrupa Solu her zamankinden daha fazla sağın politik ve kültürel hegemonyasına karşı ortak politik eylem gerçekleştirmek için etkin bir rol oynamaya çağırılıyor. AB'deki neo-liberal politikalar, diğer nedenlerin yanı sıra, Avrupa muhafazakâr güçleri ve Avrupa sosyalistleri arasındaki bir çeşit büyük koalisyon yüzünden olanaklıydı. Bu uzlaşma Avrupa işlevlerindeki krizin nedenlerinden biri oldu. Bu durum sosyal-demokrat partiler içinde büyük çelişkiler yaratıyor. ASP, halen geçerli olan Avrupa politikalarının mantığına bağlı olan Avrupa partilerine dâhil muhafazakâr ve liberal, sosyal demokrat ve yeşil partilere karşı mücadele etmektedir. ASP, Avrupa'da politik alanın değiştirilmesi ve yeniden kazanımı için çabalamaktadır. ASP, aşırı sağın ve sağcı popülist partilerin Avrupa'da etkilerini genişletme girişimlerine karşı etkili mücadelesini devam ettireceğini bir kere daha vurguluyor.

II. Krizi Yenmek: Kardan önce İnsan Avrupa'da Sosyal ve Ekolojik bir Ekonomi İçin

Krize uluslar arası ve Avrupa düzeyinde eşgüdümlü bir yanıt gerekiyor. ASP ekonomik ve sosyal kalkınmaya ve çevrenin korunmasına dayalı bir politikayı savunuyor. Sosyal kazanımların savunulmasını ve geliştirilmesini hedefliyor. Lizbon stratejisinin tersine biz dayanışma ve işbirliği, tam istihdam ve doğayla uyumlu ilişki değerlerine dayalı bir strateji için çabalyoruz. Bu ancak uluslar arası ekonomik ve mali sistemin geçerli kurallarını değiştirilmesiyle mümkündür. Avrupa Birliği'ni halkın ve hakların kardan önce geldiği yeni parametreler temelinde yeniden kurmak gereklidir. Biz bankalar ve mali işletmeler kurtarılırken krizin bedelini işçilerin ödememesi gerektiğini söylüyoruz. G7'nin planlarının mantığı, Avrupa Birliği'yle uyumlu olarak, karların özelleştirilmesi ve zararların

toplumsallaştırılması anlamına geliyor. Ancak yine de yürürlükteki mevzuat bile sürdürülebilir kalkınmayı sağlayacak bir yatırım planı için harcama yapmaya ve ekonominin ekolojik yeniden yapılanmasına desteğe izin veriyor.

Mali alanlarda kriz krediler tarafından kaplanan belirli alanı açıkça ortaya koydu. Krediler mutlaka ekonominin üretici sektörlerine ve kolektiflere, istihdama, sosyal ve çevresel önceliklere, kentlerden ve bölgelerden Avrupa Merkez Bankası Sistemine yönlendirilmelidir. Kredilerin ve paranın bu yeniden yönelimini gerçekleştirebilmek için bankacılık ve mali sistem üzerinde kamu ve toplum denetimini destekliyoruz. Yerelde seçilmişlerin yanı sıra çalışanların ve kredilerin ve sübvansiyonların denetiminde söz sahibi olması gerektiğini savunuyoruz.

Avrupa Merkez Bankası (AMB)'nin amaçlarını ve yürürlükteki politikalarını, her türlü politik kurumdan kesin bağımsızlığını ve kararları ve eylemlerindeki şeffaflık eksikliğini eleştiriyoruz. AMB'nin enflasyonla mücadelede öncelik olarak kabul edilen para politikalarının ekonomide ve istihdamda yeni büyüme hedeflerine yanıt vermesi gerekliliğinin altını çiziyoruz. Bu yüzden Avrupa Merkez Bankası'nın rolü istihdam ve sosyal ve çevresel kalkınma ölçütleri doğrultusunda mutlaka değiştirilmeli, faiz oranlarında belirgin bir indirime gidilmelidir. ECB kamu ve demokratik denetime tabi tutulmalıdır ve tüzüğü değiştirilmelidir. Büyüme ve İstikrar Paketi mutlaka büyümeye, tam istihdama, sosyal ve çevresel korumaya odaklanan yeni bir dayanışma paketiyle değiştirilmelidir.

Avrupa'da mali işlemleri ve geliri vergilendirmemiz ve vergi cennetlerini ortadan kaldırmamız gerekiyor. Aynı zamanda bir Avrupa fonu yaratabilmek için spekülatif sermayeye vergi uygulanmalıdır. Sermaye hareketleri, özellikle doğrudan yatırımlarla ve ticaretle ilgisi olmayan karlar, mutlaka denetime ve vergilendirmeye tabi tutulmalıdır.

Tobin vergisi uluslararası BM ajansları tarafından belirtilen küresel emisyonu azaltmayı ve iş sayısını artırmayı hedefleyen yenilikçi endüstriyel girişimlere kaynak sağlamak için bir araç olabilir. Bu Avrupa fonu, Avrupa Parlamentosu'nun yönergelerine ve programlarına tabi kılınmalıdır: Parlamentonun bir çeşit "yeni yeşil anlaşması" olarak...

Kredi ve mali sistemi de içeren kamu yararı sağlayan ve ekonomik açıdan stratejik sektörler, Avrupa çapında genel bir refah sisteminin yeniden inşası gerekliliği için mutlaka kamulaştırılmalıdır. İşçilerin ücret ve gelirlerini arttırmalıyız. Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi mutlaka iptal edilmelidir.

Avrupa mali sistemini artan oranlı vergi ilkesini temel alacak bir şekilde uyumlaştırmalıyız. Çalışanların ve yurttaşların yeni hakları ve güçlerine gelince, onlar politik iktidarın gerçek bir dönüşümünü başarmak için, stratejik bilgi tekeli ve piyasanın ana oyuncularını tarafından verilen kararlarla bağlarını koparmalıdır. Demokrasi yurttaşların kendi katılımıyla başlamalı ve sosyal yaşamın her alanına yayılmalıdır.

Yoksulluğu önleyen sürdürülebilir Avrupa standartları yürürlükteki ücret, sosyal ve çevre politikalarının yerini almalıdır. Avrupa Adalet Divanı kararları toplu sözleşme ve emek kurallarına olan güçlü saldırıyı gösteriyor. Biz toplu sözleşmelerin güçlendirilmesi ve işçi haklarının desteklenmesi gerekliliğini vurguluyoruz. Tam esnekliğe izin veren ve işin bireycileştirilmesini destekleyen, çalışma saatlerini haftada 65 saate kadar çıkaran AB yönergesini reddediyoruz. Bize göre yasa tarafından izin verilen azami haftalık çalışma saati ortalama 40 saati aşmamalıdır. Çalışma saatleriyle ilgili tüm AB düzenlemeleri ve ulusal yasalar buna göre değiştirilmelidir. Biz Avrupa çapında 35 saat çalışma haftası için mücadele ediyoruz. Daha iyi durumdaki ulusal düzenlemeler korunmalıdır. Avrupa çapında ulusal ortalama ücretin en az %60'ı kadar olan ve toplu sözleşmelerle riske sokulmayan bir asgari ücret talep ediyoruz. Fiyat değişimlerine göre otomatik olarak ayarlanan işsizlik ödeneği ve emeklilik maaşı onurlu bir yaşamın sağlanması için gereklidir. AB üye ülkelerindeki var olan düzenlemeler hesaba katılarak esnek emeklilik yaşları belirlenmelidir.

AB'nin her neresinde yaşıyor olurlarsa olsunlar göçmen haklarının güçlendirilmesini talep ediyoruz. Göçmen yasası milyonlarca göçmenin kayıt dışı çalışmasına neden olan ucuz emek arayan şirketlerin değil, göçmenlerin çıkarlarına odaklanmalıdır. AB'de veya üye ülkelerde sınır dışı etmeyi öngören her türlü düzenlemeyi veya yönergeyi reddediyoruz. Gereken şey iş arayabilmeleri için bir düzenleme ve çalışma iznidir. Lizbon stratejisinin "güvenceli esneklik" kavramını reddediyoruz. Bizim önceliklerimiz yoksulluğa, sosyal dışlanmaya ve güvencesizliğe karşı, düzenli işlerde tam istihdam, ücret artışı,

emeklilik ve sosyal ödenekler için atılacak adımlardır. Hem gelir vergisi hem de sermaye üzerindeki vergiler yukarıdan aşağıya yeniden dağıtımına izin verecek şekilde yükseltilmelidir.

Eğitim, çocuk ve genç bakımı, hastalık ve yaşlılık, sağlık, su kaynakları, kanalizasyon sistemi, enerji kaynakları, toplu taşıma, posta hizmetleri, kültür ve spor birer ticari meta değil ama devletin sorumluluğundaki kamu hizmetleridir. Bu yüzden maliyetleri en yüksek kar için rekabete konu olmamalıdır. Daha fazla kamu hizmeti ve malının özelleştirilmesini istemiyor aksine özelleştirilenlerin kamu mülkiyetine geri alınmasını istiyoruz. Güçlü kamu hizmetlerinden, kamu kontrolünde şirketlerden ve eğitim, bakım ve sağlık, toplu taşıma, kültür ve spor alanlarında yatırımdan yanayız.

Bize göre iklim ve sosyal sorunlar birbirleriyle bağlantılıdır. Bu yüzden yaşanan mali ve ekonomik kriz iklim değişikliği sorunundan, üretim ve tüketim biçimlerimizin yeniden düzenlenmesinden ayrılamaz. AB 2007-2009 eylem planına bağlı ve İklim Değişikliği Üzerine Hükümetler arası Panelin 4. Raporuna uygun yeni bir uluslar arası anlaşma konusunda acil ve tutarlı bir gelişmeden yanayız. AB'nin iklim ve enerji politikalarıyla ilgili her alanda imzaladığı ve söz verdiği tüm yükümlülükleri tam olarak yerine getirmesini talep ediyoruz. Aşağıdaki uzlaşmalar hâlihazırda verilmiş olan tüm iklim koruma taahhütlerinin uygulanması için asgari gerekliliklerdir:

- Küresel salınımın 2020 yılına kadar 1990'a göre %30 ve 2050'ye kadar %80 azaltılması;
- Yenilenebilir enerji kullanımının 2020 yılına dek %25 artırılması;
- Verimsiz enerji kullanımının 2020'ye dek %25 azaltılması ve enerji etkinliğinin kişi başına tüketimi sınırlayacak şekilde her yıl %2 artırılması;
- Sanayi ve enerji yoğun ürün üreticileri için etkinlik yükümlülüğünün getirilmesi;
- AB çerçeve sübvansiyonlarının enerji etkinliği ve yenilenebilir enerji sektörüyle sınırlandırılması.

Kyoto Protokolü'nün kota emisyonları piyasa sistemine indirgenmesine karşıyız. Kyoto 2 Antlaşmasını sonuçlandırmak adına gelişmeyi daha da ilerletecek olan emisyonların azaltılmasını sağlayacak yeni bir kapsamlı strateji gereklidir. Gelişmekte olan ülkelere teknoloji transferi, temiz teknolojileri desteklenmesi ve iklim değişikliğine duyarlı politikalarla başlayarak, rekabet yerine işbirliğini temel alan yeni bir değerler dizisi gereklidir. Su evrensel bir değerdir ve ulaşılabilirliği bir insan hakkı olarak güvence altına alınmalıdır.

Doğanın korunması ve yenilenebilir kaynakların geliştirilmesi, yer şekillerinin değişmesi gibi güvenli besin kaynakları da varoluşsal sorunlardandır. AB'den en üst düzey çevre standartlarında ve gelecek nesiller için biyolojik çeşitliliğin korunmasına katkıda bulunan bir antlaşma talep ediyoruz (stratejiler ve politikalar; özellikle tarım, enerji ve iklim korunması alanları olmak üzere çöpün azaltılması ve suyun korunması için etkin adımlar, yeşillendirmeden yana ve çölleşmeyi önleyici politikaları içermelidir). AB Ortak Tarım Politikasının (OTP) esaslı bir şekilde gözden geçirilmesi için çabalıyoruz. OTP, tüm insanların çevreye saygılı bir şekilde kendi tarım politikaları için karar verme hakkına uygun şekilde düzenlenmelidir. Kamusal tarım politikasıyla ters düşen her türlü AB Ortak Tarım Politikası reformuna karşıyız. Tarımın DTÖ görüşmelerinin konusu olmaması gerektiğini düşünüyor ve tarımın giderek daha fazla bir şekilde neo-liberal aktörler için bir oyun sahası ve dünya çapında liberalleştirme ölçütlerinin konusu olmasına karşı çıkıyoruz. Besin egemenliği talebini destekliyoruz. Yani öncelik yerel tarım üretimine, kaliteli besine ve ürünlerin dünya pazarına sunulmasında hiçbir kısıt olmamasına verilmelidir. Toprağa, tohuma, suya ve krediye ulaşma hakkı Avrupa'da ve diğer kıtalarda gerçek bir toprak reformuyla düzenlenmelidir. Kapsamlı bir kırsal kalkınma politikası istiyoruz: Tarımsal üretimin ve istihdam seçeneklerinin gelişmesi sektör temelli politikaların kabul edilmesi, tarımsal biyoçeşitliliğin desteklenmesi ve özellikle gençler ve kadınlar için kırsal istihdamla birlikte kırsal bölgelerin kalkınmasının ana ölçütünü oluşturmalı. Sübvansiyonlar belirli sektörlerdeki büyük üreticilerin karları için değil, ekonomik, sosyal ve çevresel ölçütlere göre verilmelidir. Bu noktadan başlayarak OTP bütçesinin dağıtımı, özellikle, kırsal bölgelerin, küçük üreticilerin, dezavantajlı ve dağlık bölgelerin gereksinimlerine göre yeniden belirlenmelidir. 21 yüzyılda tarım mutlaka çok işlevliliğe uygun bir durumda olmalıdır: Bitki çoğaltan maddelerin korunması, çiftçilerin kendi tohumlarına sahip olmalarının güvencesinin sağlanması, organik tarımın ve hayvancılığın gelişmesi için programlar ve genetik olarak değiştirilmiş organizmaların (GDO) gıda ve gıda maddelerinde kullanımının yasaklanması, Avrupa dışı pazarlarda da köken isimlendirmenin savunulması ve fiyatlandırılması gibi.

III. Barışçıl ve işbirlikçi bir Avrupa

Hiçbir savaş, bir daha asla Avrupa topraklarında başlamamalıdır. Savaşı ve militarizmi politik araçlar olarak görmüyoruz ve herkes için güvenliğin garanti edildiği bir strateji istiyoruz.

Silahsızlanma askeri sanayinin dönüştürülmesi esas konulardır. Lizbon Anlaşması'nın yeniden silahlanma şartına sadece ölümcül ve ekolojik açıdan yıkım yaratacağı için değil aynı zamanda ekonomik, sosyal ve ekolojik gelişme için kullanılacak fonları kestiği için karşıyız. AB Savunma Ajansı silahlanma yarışını, kitle imha silahlarının artış ve tasarrufunu ve dış uzayın ve okyanusların askerileştirilmesini silahsızlanma anlaşmaları temelinde durduracak bir Silahsızlanma Ajansı ile değiştirilmelidir. Avrupa kıtasında ortaya çıkan sorunlar -özellikle 1990'dan bu yana hükümetlerin tüm Avrupa devletlerinin adil ve eşit bir temelde işbirliğini yeniden düşünmeyi reddetmesinden sonra- Avrupa kıtası çapında yeni bir kolektif güvenlik sistemi yaratılmasının gerekliliğini işaret etmektedir. Bölgesel bir krizden savaşa dönüşen Ağustos 2008'deki Kafkasya çatışması sonuçta Birleşik Devletlerin müdahil olduğu uluslar arası bir krize dönüştü. Avrupa sivil toplumuna ve Avrupa Birliği'ne politik bir çözüm için çaba çağırısı yapıyoruz. Avrupa'nın diğer bölgelerine böylesi çatışmanın sıçrama tehlikesi hala oldukça geçerli. Aynı zamanda NATO güçlerinin Afganistan'a yerleştirilmesi ve ABD yönetiminin Avrupa'nın katkısını artırma isteği, Bush yönetimi tarafından takip edilen askeri müdahale stratejisinin başarısızlığını gösteriyor. Bu durum Avrupa'nın güvenlik çıkarları ile askeri müdahale stratejisi ve NATO genişlemesi arasındaki derinleşen çelişkiyi gösteriyor.

Avrupa Solu NATO'nun dağıtılması talebini yineliyor. Avrupa askeri yapılarını yaratma yönündeki girişimlerde dâhil olmak üzere askeri bloklaşma mantığına karşıyız. Daha da ötesi, Avrupa güvenliği barış ve güvenlik, silahsızlanma ve yapısal saldırı yetkisizliği, anlaşmazlıkların politik ve sivil araçlarla AGİT sistemi içinde çözülmesi, uluslararası hukuk ve reform yapılmış ve demokratikleştirilmiş bir BM sistemi ilkeleri temeline dayanmalıdır. Böylesi bir kolektif ve işbirliğine dayalı Avrupa sistemi enerji kaynaklarının, çevrenin, insan hakları konuları vb.nin güvenliğini ve ulaşılabilirliğini garanti etmelidir. Bizim Avrupa'daki, NATO'nun ABD çıkarlarına göre oynadığı sadece askeri olmayan rolü ve olumsuz siyasal baskısı ile ilgilenmemiz gerekiyor. Doğu-Batı bloğu çatışması sona erdikten sonra bile varlığını sürdüren NATO, ABD yönetimlerinin hegomonik stratejileri için daha işlevsel bir araç olarak geliştirildi. NATO genişlemesi Doğu için bu mantığa tekabül eder. Vicenza bulunan Amerikan askeri üssü için İtalya, Amerika füze savunma sistemlerini konuşlandırmak için Polonya ve Çek Cumhuriyeti, yeni üsler için Bulgaristan ve Romanya ile yaptıkları gibi ABD'nin çeşitli Avrupa ülkeleriyle imzaladığı ikili anlaşmalar sadece Avrupa'nın egemenliği için bir tehdit değil aynı zamanda Avrupa'da gelecekte yaşanabilecek çatışmalar için gerçek birer risk oluşturmaktadır. NATO birlikleri ve ABD önderliğindeki Batı koalisyonu Irak ve Afganistan'dan geri çekilmelidir. Uluslar arası toplumun yanı sıra AB Afganistan halkını, askeri olmayan yollarla uluslararası hukuk ve insan haklarına saygı temelinde siyasi bir çözüm bulması konusunda desteklemelidir. Önlem olarak Avrupa'da tüm NATO ve ABD üslerinin kapatılması talep ediyoruz. Avrupalı ve Avrupalı olmayan Uydu Savunma Sistemleri konuşlandırılmasına konusunda ABD'ye (ve herhangi bir Avrupa ülkesine) karşı mücadele verenleri, Çek, Bulgar, Leh ve Romen vatandaşlarını destekliyoruz. Avrupa Galileo Sistemi'nin her türlü askeri suiistimalini reddediyoruz.

AB'nin ticaret politikaları ve büyümesi Binyıl Kalkınma Hedeflerini gerçek anlamda karşılamalı ve bütün ülkelerin eşitliği ilkesi prensibiyle yeniden düzenlenmelidir. İkili Avrupa Ortaklık Anlaşmaları yanlış yoldur. AB'nin uluslar arası ticaret politikasının, küresel çapta sosyal ve ekolojik problemleri çözmek için yeterli yanıtlar verebilmesi ölçülmelidir. Hala büyüyen küresel yoksulluk ve dengesizlikle mücadelenin odağında olan kalkınma işbirliğinin – suiistimal, bir çeşit sömürge ilişkisinin devamı için kalkınma işbirliğinin- Avrupa işletmeleri lehine tek taraflı destek ya da jeopolitik bir araç olması durdurulmalıdır.

Gıdanın yakıt dönüşümüne yasak getirilmesini istiyoruz. Dünya Bankası ve IMF'nin yapısal uyum programlarının revize edilmesini ve dünyanın yoksul ülkeleri için borç ödemesini talep ediyoruz. Akdeniz işbirliğini daha fazla gelişmesini destekliyoruz. Bu Ortadoğu'da barış ve güvenliğin sağlanmasının anahtarıdır. İlgili ülkelerdeki bütün siyasi güçlerin ve sivil toplumların etkin katılımına gereksinim var. Demokratik ve şeffaf süreçlerle Kuzey ve Güney Akdeniz ülkeleri arasındaki uçuruma köprü kurulmalıdır. Eşit olmayan siyasi yapıya dönüşen iddialı bir politik proje olan Akdeniz Birliği'nden uzak durmak tek yoldur. Ortadoğu'da çatışmayı çözmeden Akdeniz'de kalıcı ve istikrarlı bir barış mümkün değildir. Bunun için, Filistin halkının, İsrail devleti ile yan yana eşit haklara sahip ve bir barışçıl komşuluk içinde yaşayacak bağımsız ve sürdürülebilir bir devlet kurma hakkının tanınması ve gerçekleştirilmesi ön şarttır. Avrupa'nın, kendini ABD "Büyük Ortadoğu Projesi"nden soyutlamaya,

Uluslar arası Adalet Divanı'nın Hukuki Kanaati doğrultusunda "Duvar"ın kaldırılması ve ilgili tüm BM kararlarının tam olarak yerine getirilmesi için Filistin topraklarının askeri işgalin sonlanmasında aktif rol almaya ihtiyacı vardır. Avrupa Birliği, bölgedeki Arap ülkelerinin ve giderek büyüyen sivil toplumun aktif çatışmanın politik çözümüne yönelik çalışma bilincinin desteklemesi için daha fazla politik adım atmalıdır.

Avrupa Solu ABD ve AB'nin özellikle de nükleer enerji kullanımı ihtilafının çözümü konusunda İran'a yönelik çatışma politikalarını ve sıkı siyasi görüşmelerini reddediyor.

Avrupa Sol'u insan haklarının tutarlı bir şekilde uygulanması ve garanti edilmesi mücadelesinde İran'daki siyasi ve sosyal güçlerle dayanışma içinde olduğunu ifade ediyor. 1754 ve 1783 BM Kararları esas alınarak Sahrawi halkının özerklik hakkını da içeren, Akdeniz ve Ortadoğu bölgesindeki bütün ülkelerin bir güvenlik ve işbirliği süreci sorumluluğunu vurguluyor. Türkiye, bütün azınlıklar da dahil olmak üzere ülkede yaşayan tüm insanların, yasal olarak bağlayıcı bir şekilde siyasi ve insan haklarına saygı duymalıdır. Türkiye, bütün azınlıklar da dahil olmak üzere ülkede yaşayan tüm insanların, yasal olarak bağlayıcı bir şekilde siyasi ve insan haklarına saygı duymalıdır. Türkiye demokratik ve barışçıl bir biçimde hukukun üstünlüğü ilkesine uygun olarak tüm Kürt vatandaşları için sosyal ve hukuki reformları gerçekleştirmelidir. Bu aynı zamanda Ortadoğu'nun diğer ülkelerindeki Kürt halkları için siyasal bir çözüme katkıda bulunacaktır.

Kıbrıs sorunundaki belirgin hareketlilik ve Dimitris Christofia'nın Cumhuriyet'e başkan seçilmesinden sonra değişen hava adanın yeniden birleşmesi çabaları için umut dolu manzaralar sunuyor. BM himayesinde yürütülen iki toplumun liderleri arasındaki resmi görüşmeler ilgili BM kararlarında da belirtildiği gibi iki taraflı, iki toplumlu politik eşitliğe ve Yüksek-Düzyer Anlaşmalara, uluslararası hukuka ve Avrupa hukukuna dayanan bir çözüme ulaşmalıdır. Avrupa Solu tüm Avrupalıların ve devletlerin barış içinde birarada yaşaması için gereken tüm politik ve ekonomik koşulların yaratılmasından yanadır. Avrupa'nın, hiç bir Avrupa ülkesini dışlamayan, çeşitli karşılıklı ve çoklu anlaşmalar sistemine dayanan bir ekonomik ve sosyal alana gereksinimi var. ASP Avrupa Birliği'nin genişlemesinden ve hala var olan politik ve ekonomik bölünmüşlüklerin üstesinden gelebilecek istikrarlı bir Bütünleşik Avrupa yapısından yanadır. Bu yüzden ASP, özellikle demokratik yönetimin korunmasını, insan haklarının herkes için günlük hayatta geçerli olmasını, azınlıkların korunması ve saygı görmesini ve AB üyeliğine başvuran ülkelerle müzakerelerde hukuk devletinin ön koşul olmasını desteklemektedir. Avrupa Solu AB'nin yeni komşuluk politikasının, özellikle BDT ülkeleri ve Batı Balkan ülkelerini dikkate alarak, eşitlik temeli üzerine sağlam bir şekilde oturtulmasını istiyor.

IV. Demokratik ve eşit bir Avrupa

Avrupa'nın demokratik bir biçimde yeniden yapılandırılması günümüzün en acil konusu olmaya devam ediyor. AB üye ülkelerinde yaşayan tüm insanların nerede doğduğuna bakılmaksızın AB'nin şekillendirilmesi ve daha da geliştirilmesine katılma hakkı olmalıdır. Avrupa Birliği halkın demokratik katılımına mutlaka açık olmalıdır yoksa bir geleceği olmayacaktır. AB yurttaşlarının temel sosyal ve politik haklarının olduğu kadar bireysel haklarının ve özgürlük haklarının da güçlendirilmesinden yanayız. AB Temel Haklar Tüzüğü yasal açıdan bağlayıcı bir hale getirilmeli ve daha da geliştirilmelidir. AB ECHR Tüzüğüne katılmalıdır. ASP yaşamın her alanında kadın erkek eşitliğinin tam olarak sağlanmasından yanadır. Kadınların kendi vücutları üzerinde karar verme haklarının sağlandığı, ücretsiz doğum kontrolü ve kürtajın kamu sağlık hizmeti içinde kabul edildiği bir Avrupa için mücadele ediyoruz. Her türlü cinsiyet şiddetini cezalandıran Avrupa çapındaki tüm düzenlemeleri destekliyoruz. Bu tür şiddetin kurbanlar için yeterli malzeme ve kişisel kaynaklar sağlanmalıdır.

Avrupa Birliği etnik kökeni, cinsel yönelimi ve kimliği, dini, ideolojisi, engeli ve yaşı nedeniyle ayrımcılığa uğrayanların haklarını korumalı ve geliştirmelidir. Tüm azınlık haklarının tanınmasını ve ırkçılığa, yabancı düşmanlığına, ultra milliyetçiliğe, şovenizme, faşizme, anti-komünizme, eşcinsel düşmanlığına ve diğer her türlü ayrımcılığa karşı güçlü düzenlemeler yapılmasını istiyoruz. Tüm devlet politikalarının laikliğe uygun olduğu laik bir Avrupa istiyoruz. Bizim istediğimiz Avrupa'nın, ekonomisinin de demokratikleşmeye gereksinimi var. Koalisyon, birlikte yönetmek ve grev hakları sınırlar ötesinde de uygulanmalıdır. Sosyal ve sendikal standartların Avrupa Adalet Divanı'nın hükmettiği gibi tek pazarın temel özgürlüklerine bağımlı kılınmasını reddediyoruz. Tam tersine çalışanların, örneğin yatırımlarla ve üretim düzenlemeleriyle ilgili yönetim kararlarına katılma hakları ve fırsatları genişletilmeli ve yasaya bağlanmalıdır.

ASP kültürlerarası diyaloga ve eğitime dayanan bir AB kültür politikasından yanadır. Kültür hizmetlerinin sınırsız liberalizasyonuna direnir. Biz kültürlerin diyalogunun yerelde ve Avrupa düzeyinde barışçı politik bir ilke haline gelmesini istiyoruz. UNESCO'nun, bölgesel kültürlerin çeşitliliğinin korunması ve yüceltilmesini uluslararası hukuka bağlayan, Kültürel Anlatımların Çeşitliliğinin Korunması ve Yüceltilmesi Konvansiyonu'nu destekliyoruz. Aynı zamanda şeffaf bir medya politikası talep ediyoruz. Askeri gücün olduğu kadar ekonomik üretkenliğin, kültürel ve politik egemenliğin kaynağı da giderek daha fazla istihbaratın ve bilginin üretimine, saklanmasına ve dönüşümüne bağlı bir hale geliyor. Bu yüzden toplumların iletişime ve bilgiye ulaşması ve onları kazanımı, hem ulusal hem de Avrupa çapında demokratik katılımın önemli unsurlarındandır. Daha da ötesi, üretimin demokratikleşmesi, istihbaratın ve bilginin iyileştirilmesi ve maliyeti dijital kapitalizmle kaçınılmaz bir şekilde yüzleştirilmelidir. Biz kamu yayıncılığının, internet, serbest kodlar ve programlar gibi ucuz ve kolay yollardan sosyal ağların ve kişisel bilgilerin yasadışı kullanımına yol açmadan demokratik bir şekilde yapılandırılmasından yanayız.

Okulu, üniversiteyi ve araştırmaları özel şirketlerin çıkarlarına, serbest piyasanın kar edenlerine bağımlı kılan Bologna sürecini tersine çevirmek gerekmektedir. Eğitim bir insan hakkıdır. Bologna reformlarına karşı çıkan ve ülke ayrımı yapmadan, kamusal ve ücretsiz eğitimi savunan tüm öğrenci, veli ve öğretmen hareketlerini destekliyoruz. Avrupa kamu eğitim sistemi, Avrupa kültürünün esas özelliklerini tanımlayan değerleri ve ilkeleri içerecek şekilde düzenlenmeli. Okul, tüm üye ülkelerde, barış içinde ve cinsiyet eşitliğine dayalı bir eğitimin özgün gelişmesinin gerekli öncülü olarak her zamankinden daha fazla çokkültürlü ve çokdinli bir toplumda birarada yaşayan kültürler arasında karşılaşma ve yüz yüze gelme mekânı olmalıdır. Aynı zamanda üniversiteler piyasa mantığından bağımsız olarak kültürel ve bilimsel eğitim rollerini geliştirebilecekleri koşullara sahip olmalıdırlar. Avrupa'da yaşayan herkes adına Avrupa Birliği'nin politik sahasında etkin olmak için Avrupa Parlamentosu'na mutlaka yasama yetkisi verilmelidir. Avrupa'nın karar verme mekanizmalarına doğrudan katılım olanaklı olmalıdır. AB kurumları (Konsey, Komisyon ve Parlamento) kendi kararlarını denetleyebilme olanağına sahip olan sivil toplumun katılımına mutlaka açılmalıdır. AB'nin anti-terör ölçütleri ve yasaları terk edilmelidir. AB'nin, özgürlüğümüzü tehdit eden, "terörist örgütler" listesinin kaldırılmasını talep ediyoruz.

Biz ihtiyaç içinden olan insanları geri çeviren bir Avrupa değil, göçe açık kozmopolit bir Avrupa istiyoruz. Cenevre konvansiyonu ile uyumlu olan bir ortak AB mülteci ve göçmen politikası gereklidir. Politik kimliklerinden, ideolojilerinden, dinlerinden, cinsel yönelimlerinden dolayı uğradıkları zulümden kaçan insanlar Avrupa'da korunma ve sığınma bulmalıdırlar. Cinsiyetle ilgili ve hükümet dışı zulümlerin de sığınma hakkı için geçerli olmasını ve çocuk mülteciler için özel koruma düzenlemeleri istiyoruz. Bu yüzden, Var olan FROXTEX sınır denetim sistemini reddediyoruz ve "Göç ve Sığınma Paketi"nin ve "Geri Dönüş Yönergesi"nin kabul edilmesine yönelik tüm planların reddedilmesini talep ediyoruz. Toplama hapishaneleri mutlaka kapatılmalıdır. AB'nin ve Avrupalı hükümetlerin "önleyici baskı" ve "kişisel bilginin önleyici dosyalanması" mekanizmalarını dayatan, şüpheli yaratan ve adli ve polisiye güçlere, özel şirketlere, meraklı her devlete, hatta gizli servislere, kamu güvenliğinin korunması adı altında var olan en büyük veri tabanının kullanımı hakkının verilmesine karşıyız.

Avrupa Solu'nun partileri olan bizler hep birlikte ülkelerimizde bu amaçlar için kampanya yaparak 2009 Avrupa Parlamentosu seçimlerine katılıyoruz. Avrupa'yı değiştirmeye muktedir olabilmek için güçlü bir sol parlamenter grup istiyoruz. Avrupa Solu'nun her bir adayına verilen her bir oy dayanışma içinde yaşayan barışçıl, sosyal, ekolojik, demokratik ve feminist bir Avrupa'ya verilmiş olacaktır.

Şansınızı kullanın, Avrupa'yı şimdi değiştirin!